

Το 1870 μετέβη στην Κωνσταντινούπολην επικεφαλής πρεσβείας και μετέφερε τα αιτήματα των κατοίκων του νησιού στην Υψηλή Πύλη και βρήκε ευμενή ακρόαση.

Το 1872 μετέχει σε συνέδριο στην Κωνσταντινούπολην οροδόξων εκκλησιών σχετικά με το σχίσμα της βουλγαρικής εκκλησίας. Εκεί απεδείχθη υπερασπιστής της ορθοδοξίας και διαπρεπής ιεράρχης ανεδείχθη και δι' αυτό επροτάθη για τον Οικουρνικό Θρόνο.

Το 1889 συνεστήθη πρεσβεία υπό την προεδρεία του και μεταβαίνει στο Λονδίνο μεταφέροντας τα αιτήματα του λαού και ζητώντας την ελευθερία της Κύπρου και την Ένωση του νησιού μας με τον εθνικό του Κορμό, την

Ελλάδα.

Ο Σωφρόνιος απεδήμεσεν εις Κύριον το 1900 και μετά τον θανατό του θα έχουμε εκκλησιαστική κρίση για μια δεκαετία περίπου μεταξύ του Κιτίου Κύριλλου (Κυριλλάτσου) και του Κυρηναίας Κυρίλλου (Κυριλούδι). Τα λόγια του όμως μένουν διαχρονικά ως επίλογος και επίγραμμα. "Βρεττανοί στέργομεν τώρα την των Άγγλων κατοχή, αναμένοντας την ώρα με ανυπόμονον ψυχή που θα λάμψει λευκοφόρα, η θεά μας ελευθερία στου λαμπρού μας Ευαγόρα την αφρόλουστη στεριά". Ο Σωφρόνιος ήταν 75 ετών και ετάφη στο παλαιό Κοιμητήριο Λευκωσίας στον περίβολο της εκκλησίας του Αγίου Σπυρίδωνα.

Εκείνο το πρωί

Εκείνο το πρωί
ο ήλιος χάθηκε
τα πουλιά βουβάθηκαν
τα λουλούδια μαράθηκαν
και η κόρη που το βράδυ
καθόταν στο φεγγαρόφως
κι έκανε όνειρα για τ' αύριο
έχασε τα πάντα

μάννα, πατέρα, αδελφό,
μα και το παληκάρι
που 'κανε γι' αυτό
τα όνειρα εκείνο το βράδυ.
Κανείς δε γνώριζε τίποτα
μονάχα το φεγγάρι
που την έβλεπε
και την λυπόταν για το αύριο

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ (ΑΚΑΡΑ)